

ЕЗОП СЛАВЕИ И СОКОЛ

Превод от старогръцки: Тодор Сарафов, 1967

chitanka.info

Славей, кацнал на едно високо дърво, пеел според обичая си. Зърнал го сокол, който търсел храна, спуснал се и го грабнал. Захванал славеят в предсмъртния си час да се моли да го пусне. Изтъквал, че той не достига да запълни стомаха на един сокол; че соколът, когато се нуждае от храна, трябва да се насочва към по-едрите птици. А соколът го прекъснал с думите:

— Та аз толкова ли съм глупав, че да изпусна от ръцете си готовата храна и да гоня някаква въображаема?

Така и между хората: безразсъдни са тези, които в надеждата си да получат нещо повече изпускат това, което е в ръцете им.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.